

¹Und des HERRN Wort geschah zu mir und sprach:²Du Menschenkind, es waren zwei Weiber, einer Mutter Töchter.³Die trieben Hurerei in Ägypten in ihrer Jugend; daselbst ließen sie ihre Brüste begreifen und den Busen ihrer Jungfrauschaft betasten.⁴Die große heißt Ohola und ihre Schwester Oholiba. Und ich nahm sie zur Ehe, und sie gebaren mir Söhne und Töchter. Und Ohola heißt Samaria und Oholiba Jerusalem.⁵Ohola trieb Hurerei, da ich sie genommen hatte, und brannte gegen ihre Buhlen, nämlich gegen die Assyrier, die zu ihr kamen,⁶gegen die Fürsten und Herren, die mit Purpur gekleidet waren, und alle junge, liebliche Gesellen, Reisige, so auf Rossen ritten.⁷Und sie buhlte mit allen schönen Gesellen in Assyrien und verunreinigte sich mit allen ihren Götzen, wo sie auf einen entbrannte.⁸Dazu ließ sie auch nicht die Hurerei mit Ägypten, die bei ihr gelegen hatten von ihrer Jugend auf und die Brüste ihrer Jungfrauschaft betastet und große Hurerei mit ihr getrieben hatten.⁹Da übergab ich sie in die Hand ihrer Buhlen, den Kindern Assur, gegen welche sie brannte vor Lust.¹⁰Die deckten ihre Blöße auf und nahmen ihre Söhne und Töchter weg; sie aber töteten sie mit dem Schwert. Und es kam aus unter den Weibern, wie sie gestraft wäre.¹¹Da es aber ihre Schwester Oholiba sah, entbrannte sie noch viel ärger denn jene und trieb die Hurerei mehr denn ihre Schwester;¹²und entbrannte gegen die Kinder Assur, nämlich die Fürsten und Herren, die zu ihr kamen wohl gekleidet, Reisige, so auf Rossen ritten, und alle

¹وَكَانَ إِلَيَّ كَلَامُ الرَّبِّ، يَا ابْنَ آدَمَ، كَاتِبَ امْرَأَتَانِ ابْنَتَا أُمٍّ وَاحِدَةٍ،²رَبَّتَا بِمِصْرَ فِي صِبَاهُمَا. هُنَاكَ دُعِدَتْ بُدَيْتُهُمَا، وَهُنَاكَ تَزَعَّرَعَتْ تَرَائِبُ عُدْرَتَيْهِمَا.⁴وَأَسْمَهُمَا، أَهْلُوهُ الْكَبِيرَةُ، وَأَهْلُولِيَّةُ أُخْتِهَا. وَكَاتَبَا لِي، وَوَلَدَتَا بَيْنِي وَبَنَاتٍ. وَأَسْمَاهُمَا، السَّامِرَةُ أَهْلُوهُ، وَأَوْرُسَلِيمُ أَهْلُولِيَّةُ.⁵وَرَبَّتْ أَهْلُوهُ مِنْ تَحْتِي وَعَشِيقَتُ مُحِبِّيْهَا، أَشُورُ الْبَطَالِ⁶الْأَلَسِيِّينَ الْأَسْمَانُجُونِيَّ وَلَاءَ وَشَحْنًا، كُلُّهُمْ شَبَابُ شَهْوَةٍ، فُرْسَانُ رَاكِبُونَ الْخَيْلِ.⁷فَدَقَعَتْ لَهُمْ عُقْرَهَا لِمُخْتَارِي بَنِي أَشُورَ كُلِّهُمْ، وَتَنَجَّسَتْ بِكُلِّ مَنْ عَشِيقَتُهُمْ بِكُلِّ أَصْنَامِهِمْ.⁸وَلَمْ تَنْزُكْ زَنَاهَا مِنْ مِصْرَ أَيْضًا، لِأَنَّهُمْ صَاخَعُوهَا فِي صِبَاهَا وَزَعَرَعُوا تَرَائِبَ عُدْرَتِهَا وَسَكَبُوا عَلَيْهَا زَنَاهُمْ.⁹لِذَلِكَ سَلَّمْتُهَا لِيَدِ عَشَائِقِهَا، لِيَدِ بَنِي أَشُورَ الَّذِينَ عَشِيقَتُهُمْ.¹⁰هُمْ كَسَفُوا عَوْرَتَهَا. أَخَذُوا نِيَّهَا وَبَنَاتِهَا وَزَبَحُوهَا بِالسَّيْفِ، فَصَارَتْ عِبْرَةً لِلنِّسَاءِ. وَأَجْزَوْا عَلَيْهَا حُكْمًا.¹¹فَلَمَّا رَأَتْ أُخْتُهَا أَهْلُولِيَّةُ ذَلِكَ أَفْسَدَتْ فِي عَشِيقِهَا أَكْثَرَ مِنْهَا، وَفِي زَنَاهَا أَكْثَرَ مِنْ زَنَاءِ أُخْتِهَا.¹²عَشِيقَتُ بَنِي أَشُورَ الْوَلَاءَ وَالشَّحْنَ الْبَطَالِ الْأَلَسِيِّينَ أَفْخَرُ لِيَّاسَ، فُرْسَانَا رَاكِبِينَ الْخَيْلِ كُلُّهُمْ شَبَابُ شَهْوَةٍ.¹³فَرَأَيْتُ أَنَّهَا قَدْ تَنَجَّسَتْ، وَلِكَيْتَهُمَا طَرِيقٌ وَاحِدٌ.¹⁴وَزَادَتْ زَنَاهَا. وَلَمَّا تَطَلَّتُ إِلَى رَجَالٍ مُضَوَّرِينَ عَلَى الْخَائِطِ، صُورَ الْكِلْدَانِيِّينَ مُضَوَّرَةً بِمُعَرَّةٍ،¹⁵مُتَطَلِّقِينَ بِمَاطِقٍ عَلَى أَخْفَانِهِمْ، عَمَائِمُهُمْ مَسْدُولَةٌ عَلَى رُؤُوسِهِمْ. كُلُّهُمْ فِي الْمَنْظَرِ رُؤُسَاءُ مَرْكَبَاتٍ شَبَابُ بَنِي بَابِلَ الْكِلْدَانِيِّينَ أَرْضِ مِيلَادِهِمْ¹⁶عَشِيقَتُهُمْ عِنْدَ لَمَحِ عَيْنَيْهَا إِلَيْهَا، وَأَرْسَلَتْ إِلَيْهِمْ رُسُلًا إِلَى أَرْضِ الْكِلْدَانِيِّينَ.¹⁷فَاتَاهَا بَنُو بَابِلَ فِي مَصْجَعِ الْحُبِّ وَتَجَسَّسُوا بِزَنَاهُمْ، فَتَنَجَّسَتْ بِهِمْ وَجَفَّتْهُمْ تَفْسُهَا.¹⁸وَكَسَفَتْ زَنَاهَا وَكَسَفَتْ عَوْرَتَهَا، فَجَفَّتْهَا تَفْسِي كَمَا جَفَّتْ تَفْسِي أُخْتِهَا.¹⁹وَأَكْثَرَتْ زَنَاهَا بِذِكْرِهَا أَبَامَ صِبَاهَا الَّتِي فِيهَا رَبَّتْ بِأَرْضِ مِصْرَ.²⁰وَعَشِيقَتُ مَعْشُوقِيهِمُ الَّذِينَ لَحْمُهُمْ كَلْحَمِ الْحَمِيرِ وَمِثْلُهُمْ كَمِثْلِي الْخَيْلِ.²¹وَأَفْتَقَدْتُ رَذِيلَةَ صِبَاكِ بِزَعَرَعَةِ الْمِصْرِيِّينَ تَرَائِبِكَ لِأَجْلِ تَذِي صِبَاكِ.²²لِأَجْلِ ذَلِكَ يَا أَهْلُولِيَّةُ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَتِّدَا أَهْبِجْ عَلَيْكَ عَشَائِقُ الَّذِينَ جَفَّتْهُمْ تَفْسُكُ، وَآتِي بِهِمْ عَلَيْكَ مِنْ كُلِّ جِهَةٍ،²³بَنِي بَابِلَ وَكُلُّ الْكِلْدَانِيِّينَ، فَقُودَ وَشُوعَ وَفُوعَ، وَمَعَهُمْ كُلُّ بَنِي أَشُورَ، شَبَابُ شَهْوَةٍ، وَلَاءَ وَشَحْنُ كُلِّهُمْ رُؤُسَاءُ مَرْكَبَاتٍ وَشَهْرَاءُ. كُلُّهُمْ رَاكِبُونَ الْخَيْلِ.²⁴فَبِأَنُودٍ عَلَيْكَ بِأَسْلِحَةٍ، مَرْكَبَاتٍ وَعَجَلَاتٍ، وَبِجَمَاعَةٍ شُعُوبٍ

junge, liebe Gesellen.¹³ Da sah ich, daß sie alle beide gleichermaßen verunreinigt waren.¹⁴ Aber diese treib ihre Hurerei mehr. Denn da sie sah gemalte Männer an der Wand in roter Farbe, die Bilder der Chaldäer,¹⁵ um ihre Lenden gegürtet und bunte Mützen auf ihren Köpfen, und alle gleich anzusehen wie gewaltige Leute, wie denn die Kinder Babels, die Chaldäer, tragen in ihrem Vaterlande:¹⁶ entbrannte sie gegen sie, sobald sie ihrer gewahr ward, und schickte Botschaft zu ihnen nach Chaldäa.¹⁷ Als nun die Kinder Babels zu ihr kamen, bei ihr zu schlafen nach der Liebe, verunreinigten sie dieselbe mit ihrer Hurerei, und sie verunreinigte sich mit ihnen, bis sie ihrer müde ward.¹⁸ Und da ihre Hurerei und Schande so gar offenbar war, ward ich ihrer überdrüssig, wie ich ihrer Schwester auch war müde geworden.¹⁹ Sie aber trieb ihre Hurerei immer mehr und gedachte an die Zeit ihrer Jugend, da sie in Ägyptenland Hurerei getrieben hatte,²⁰ und entbrannte gegen ihre Buhlen, welcher Brunst war wie der Esel und der Hengste Brunst.²¹ Und du bestelltest deine Unzucht wie in deiner Jugend, da die in Ägypten deine Brüste begriffen und deinen Busen betasteten.²² Darum, Oholiba, so spricht der HERR HERR: Siehe, ich will deine Buhlen, deren du müde bist geworden, wider dich erwecken und will sie ringsumher wider dich bringen,²³ nämlich die Kinder Babels und alle Chaldäer mit Hauptleuten, Fürsten und Herren und alle Assyrer mit ihnen, die schöne junge Mannschaft, alle Fürsten und Herren, Ritter und Edle, die alle auf Rossen

يُيْمِنُونَ عَلَيْكَ الثُّرَسَ وَالْمَجَنَّ وَالْخُودَةَ مِنْ حَوْلِكَ،
وَأَسْلَمَ لَهُمُ الْحُكْمَ فَيَحْكُمُونَ عَلَيْكَ بِأَحْكَامِهِمْ.²⁵ وَأَجْعَلَ
عَهْدِي عَلَيْكَ قَبْعًا مَلُوبًا بِالسَّحَطِ. يَقْطَعُونَ أَنْفَكَ
وَأُذُنَكَ، وَيَقِيقُكَ تَسْفُطَ السَّيْفِ. يَأْخُذُونَ بَنِيكَ وَبَنَاتِكَ،
وَيُؤْكِلُ بَقِيَّتَكَ بِالنَّارِ.²⁶ وَيَنْزِعُونَ عَنْكَ ثِيَابَكَ وَيَأْخُذُونَ
أَدَوَاتِ زِينَتِكَ.²⁷ وَأَبْطَلُ رَذِيلَتِكَ عَنْكَ وَرِثَاكَ مِنْ أَرْضِ
مِصْرَ، فَلَا تَرْفَعِينَ عَيْنَيْكَ إِلَيْهِمْ وَلَا تَذْكُرِينَ مِصْرَ
يَعْدُ.²⁸ لِأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَهَذَا أَسْلَمْتُكَ لِيَدِ
الَّذِينَ أَبْغَضْتَهُمْ، لِيَدِ الَّذِينَ جَفَّوْهُمْ تَفْسُكُ.²⁹ فَيَعْمَلُونَكَ
بِالْبَغْضَاءِ وَيَأْخُذُونَ كُلَّ تَعَبِكَ، وَيَتْرَكُونَكَ عُزْبَةً وَغَارِيَّةً
فَتُكْشِفُ عَوْرَةَ رِثَاكَ وَرَذِيلَتِكَ وَرِثَاكَ.³⁰ أَفَعُلَ بِكَ هَذَا
لَأَنَّكَ زَيْتٌ وَرَاءَ الْأُمَمِ. لِأَنَّكَ تَهَجَسْتَ بِأَصْطَامِهِمْ.³¹ فِي
طَرِيقِ أُخْيِكَ سَلَكَتِ قَادُوعٌ كَانِيهَا لِيَدِكَ.³² هَكَذَا قَالَ
السَّيِّدُ الرَّبُّ، إِنَّكَ تَسْتَرِينَ كَأَسِ أُخْيِكَ الْعَمِيقَةَ الْكَبِيرَةَ.
تَكُونِينَ لِلصُّلْحِ وَالْإِسْتِهْزَاءِ. تَسْعُ كَثِيرًا. تَمْتَلِئِينَ سُكْرًا
وَحُزْنًا، كَأَسِ التَّحِيرِ وَالْخَرَابِ، كَأَسِ أُخْيِكَ
السَّامِرَةِ.³⁴ فَتَسْتَرِينَهَا وَتَمْتَصِّبُهَا وَتَقْصِمِينَ شِقَاقَهَا
وَتَجْتَنِّينَ نَذِيرَكَ، لِأَنِّي تَكَلَّمْتُ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ.³⁵ لِذَلِكَ
هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، مِنْ أَجْلِ أَنَّكَ تَسْتَبِينِي وَطَرَحْتَنِي
وَرَاءَ ظَهْرِكَ فَتَحْمِلُنِي أَيْضًا رَذِيلَتِكَ وَرِثَاكَ.³⁶ وَقَالَ الرَّبُّ
لِي، يَا ابْنُ آدَمَ، أَتَحْكُمُ عَلَى أَهْوَلَةٍ وَأَهْوَلِيَّةٍ. بَلْ أَخِيرُهُمَا
يَرْجَسَاتُهُمَا³⁷ لَأَنَّهُمَا قَدْ رَتَا وَفِي أَيْدِيهِمَا دَمٌ، وَرَتَا
بِأَصْطَامِهِمَا وَأَيْضًا أَجَارَتَا بَيْنَهُمَا الَّذِينَ وَلَدَتْهُمَا لِي النَّارُ
أَكْلًا لَهَا. وَفَعَلْنَا أَيْضًا بِي هَذَا، تَجَسَّسْنَا مَقْدِسِي فِي ذَلِكَ
الْيَوْمِ وَدَسَّسْنَا سُتُوتِي.³⁹ وَلَمَّا دَخَلْنَا بَيْنَهُمَا لِأَصْطَامِهِمَا أَتْنَا
فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ إِلَى مَقْدِسِي لِتُجَسَّسَاهُ. فَهُوَذَا هَكَذَا فَعَلْنَا
فِي وَسْطِ بَيْتِي.⁴⁰ بَلْ أُرْسَلْنَا إِلَى رِجَالِ آتِينَ مِنْ يَعِيدِ.
الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ رَسُولٌ فَهُوَذَا جَاءُوا. هُمْ الَّذِينَ
لَأَجْلِهِمْ اسْتَحْخَمْتُ وَكَحَلْتُ عَيْنَيْكَ وَتَحَلَّيْتُ
بِالْخَلْيِ⁴¹ وَجَلَسْتُ عَلَى سَرِيرٍ فَاجِرٍ أَمَامَهُ مَائِدَةٌ
مُتَمَصِّصَةٌ، وَوَضَعْتُ عَلَيْهَا بَخُورِي وَرَنِي. وَصَوْتُ جُمْهُورٍ
مُتَرَفِّهِينَ مَعَهَا، مَعَ أَتَاسٍ مِنْ رَعَاةِ الْخَلْقِ. أَنِّي بِسْكَارِي
مِنَ الْبَرِّيَّةِ الَّذِينَ جَعَلُوا أَسُورَةً عَلَى أَيْدِيهِمَا وَتَاجَ جَمَالٍ
عَلَى رُؤُوسِهِمَا.⁴³ فَقُلْتُ عَنِ الْبَالِيَةِ فِي الرُّثَى، آلَا
يَرْبُونَ مَعَهَا أَيْضًا.⁴⁴ فَدَخَلُوا عَلَيْهَا كَمَا يَدْخُلُ عَلَى امْرَأَةٍ
رَانِيَّةٍ. هَكَذَا دَخَلُوا عَلَى أَهْوَلَةٍ وَعَلَى أَهْوَلِيَّةٍ الْمَرَاتِنِ
الرَّانِيَتَيْنِ.⁴⁵ وَالرَّجَالُ الصَّدِّيقُونَ هُمْ يَحْكُمُونَ عَلَيْهِمَا
حُكْمَ رَانِيَّةٍ وَحُكْمَ سَفَاكَةِ الدَّمِ، لَأَنَّهُمَا رَانِيَتَانِ وَفِي

reiten.²⁴ Und sie werden über dich kommen, gerüstet mit Wagen und Rädern und mit großem Haufen Volks, und werden dich belagern mit Tartschen, Schilden und Helmen um und um. Denen will ich das Recht befehlen, daß sie dich richten sollen nach ihrem Recht.²⁵ Ich will meinen Eifer über dich gehen lassen, daß sie unbarmherzig mit dir handeln sollen. Sie sollen dir Nase und Ohren abschneiden; und was übrigbleibt, soll durchs Schwert fallen. Sie sollen deine Söhne und Töchter wegnehmen und das übrige mit Feuer verbrennen.²⁶ Sie sollen dir deine Kleider ausziehen und deinen Schmuck wegnehmen.²⁷ Also will ich deiner Unzucht und deiner Hurerei mit Ägyptenland ein Ende machen, daß du deine Augen nicht mehr nach ihnen aufheben und Ägyptens nicht mehr gedenken sollst.²⁸ Denn so spricht der HERR HERR: Siehe, ich will dich überantworten, denen du feind geworden und deren du müde bist.²⁹ Die sollen wie Feinde mit dir umgehen und alles nehmen, was du erworben hast, und dich nackt und bloß lassen, daß die Schande deiner Unzucht und Hurerei offenbar werde.³⁰ Solches wird dir geschehen um deiner Hurerei willen, so du mit den Heiden getrieben, an deren Götzen du dich verunreinigt hast.³¹ Du bist auf dem Wege deiner Schwester gegangen; darum gebe ich dir auch deren Kelch in deine Hand.³² So spricht der HERR HERR: Du mußt den Kelch deiner Schwester trinken, so tief und weit er ist: du sollst zu so großem Spott und Hohn werden, daß es unerträglich sein wird.³³ Du mußt dich des starken Tranks und

أَيُّدِيَهُمَا دَمٌ.⁴⁶ لِأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، إِنِّي أُصْعِدُ عَلَيْهِمَا جَمَاعَةً وَأَسْلِمُهُمَا لِلْجَوْرِ وَالنَّهْبِ.⁴⁷ وَتَرْجُمُهُمَا الْجَمَاعَةُ بِالْحِجَارَةِ وَيَقْطَعُونَهُمَا بِسُيُوفِهِمْ، وَيَذْبَحُونَ أَبْنَاءَهُمَا وَبَنَاتَهُمَا، وَيُخْرِقُونَ بُيُوتَهُمَا بِالنَّارِ.⁴⁸ فَابْطُلَ الرِّذِيلَةُ مِنَ الْأَرْضِ، فَتَنَادَى جَمِيعُ النِّسَاءِ وَلَا يَفْعَلْنَ مِثْلَ رِذِيلَتِكُمَا.⁴⁹ وَيَرْدُّونَ عَلَيْكُمَا رِذِيلَتِكُمَا، فَتَحْمِلَانِ خَطَايَا أَصْنَائِكُمَا، وَتَعْلَمَانِ أَنِّي أَنَا السَّيِّدُ الرَّبُّ.

Jammers vollsaufen; denn der Kelch deiner Schwester Samaria ist ein Kelch des Jammers und Trauerns.³⁴ Denselben mußt du rein austrinken, darnach die Scherben zerwerfen und deine Brüste zerreißen; denn ich habe es geredet, spricht der HERR HERR.³⁵ Darum so spricht der HERR HERR: Darum, daß du mein vergessen und mich hinter deinen Rücken geworfen hast, so trage auch nun deine Unzucht und deine Hurerei.³⁶ Und der HERR sprach zu mir; Du Menschenkind, willst du nicht Ohola und Oholiba strafen und ihnen zeigen ihre Greuel?³⁷ Wie sie Ehebrecherei getrieben und Blut vergossen und die Ehe gebrochen haben mit den Götzen; dazu ihre Kinder, die sie mir geboren hatten, verbrannten sie denselben zum Opfer.³⁸ berdas haben sie mir das getan: sie haben meine Heiligtümer verunreinigt dazumal und meine Sabbate entheiligt.³⁹ Denn da sie ihre Kinder den Götzen geschlachtet hatten, gingen sie desselben Tages in mein Heiligtum, es zu entheiligen. Siehe, solches haben sie in meinem Hause begangen.⁴⁰ Sie haben auch Boten geschickt nach Leuten, die aus fernen Landen kommen sollten; und siehe, da sie kamen, badetest du dich und schminktest dich und schmücktest dich mit Geschmeide zu ihren Ehren⁴¹ und saßest auf einem herrlichen Polster, vor welchem stand ein Tisch zugerichtet; darauf legtest du mein Räuchwerk und mein Öl.⁴² Daselbst erhob sich ein großes Freudengeschrei; und es gaben ihnen die Leute, so allenthalben aus großem Volk und aus der Wüste gekommen waren, Geschmeide an ihre Arme und schöne

Kronen auf ihre Häupter.⁴³ Ich aber gedachte: Sie ist der Ehebrecherei gewohnt von alters her; sie kann von der Hurerei nicht lassen.⁴⁴ Denn man geht zu ihr ein, wie man zu einer Hure eingeht; ebenso geht man zu Ohola und Oholiba, den unzüchtigen Weibern.⁴⁵ Darum werden sie die Männer strafen, die das Recht vollbringen, wie man die Ehebrecherinnen und Blutvergießerinnen strafen soll. Denn sie sind Ehebrecherinnen, und ihre Hände sind voll Blut.⁴⁶ Also spricht der HERR HERR: Führe einen großen Haufen über sie herauf und gib sie zu Raub und Beute,⁴⁷ daß die Leute sie steinigen und mit ihren Schwertern erstechen und ihre Söhne und Töchter erwürgen und ihre Häuser mit Feuer verbrennen.⁴⁸ Also will ich der Unzucht im Lande ein Ende machen, daß alle Weiber sich warnen lassen und nicht nach solcher Unzucht tun.⁴⁹ Und man soll eure Unzucht auf euch legen, und ihr sollt eurer Götzen Sünden tragen, auf daß ihr erfahret, daß ich der HERR HERR bin.